

Ініціатива апаратників

Змагання за високу ефективність праці, раціональ...

нальне витрачання матеріалів та електроенергії широко розгорнулося на Побузькому нікелевому заводі. Члени комсомольсько-молодіжної колективної ремонтно-механічної цеху вже рапортували про готовність працювати в день «червоної суботи» на зеконотворених матеріалах. А молоді апаратники киснево-компресорної станції, очолювані Дмитром Миколайчуком, ви-

ступили з ініціативою — перерахувати зароблені гроші до Фонду миру. Всього на комуністичний суботник вийде понад 500 молодих виробничників. Частина з них буде зайнята благоустроєм селища, озелененням території заводу.

О. РІЗНИЧЕНКО,
громадський кореспондент «Молодого комуністичного».
Голованівський район.

Наслідуючи приклад делегата

На ударну трудову вахту, присвячену Всесоюзному комуністичному суботнику, стали колеги ініціаторів великого почину — залізничники Знам'янського локомотивного депо. У них, як відомо, своя специфіка роботи. Тому

кожна локомотивна бригада вирішила ще до 18 квітня зробити по одному рейсу в разунск «червоної суботи». Колектив, де керівником делегата ХХVІ з'їзду Компартії України Володимир Орленко, в цей день поведе свій состав на зеконотвореній електроенергії. Його підтримали молоді машиністи Василь Десятников та Анатолій Шкамариди.

Великий обсяг робіт планує виконати комс-

мольсько-молодіжна електровозна колона імені 60-річчя комсомолу України, счоловлена молодим комуністом Сергієм Пугачовим (групкомсорт Олександр Литвинов). Спільним зобов'язалися перекрити денне завдання і провадити 60 процентів великовантажних составів.

Ремонтники передбачають на годину раніше строку відремонтувати два електровози ВЛ-80Т.

В. ВАСИЛЕНКО.
м. Знам'янка

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуністичний журнальчик

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Субота, 28 березня 1981 року • № 38 (2922). • Ціна 2 коп.

ВЕСНЯНЕ ПОЛЕ

ЗАКРИВАЮТЬ ВОЛОГУ

Понад 30 молодих механізаторів братиме участь у весняних польових роботах на ланах колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС. За 12 робочих днів буде закрито вологу на площі 554 гекта-

ри, закультивовано близько 12000 гектарів тощо.

На закритті вологи, що вже почалося, працює два комсомольсько-молодіжних екіпажі — Анатолія Солсупна та Володимира Силена. Перший із них також культивуватиме ґрунт під буряки і ранні зернові.

Ще три комсомольсько-молодіжних агрегати чекають сигналу, щоб почати сівбу зернових. Екіпаж комсомольця Петра Цибульського зобов'язався покласти зерно в ґрунт на площі 79,5 гектара. Більш як по 50 гектарів поля засіють його товариші спільчани Микола Скрида і Микола Торгсєн.

Б. ЛИТВИНОВ.
Добровеличківський район.

БЕРЕЗНЕВІ ЗУСТРІЧІ

РАДЯТЬСЯ МОЛОДІ ПЕДАГОГИ

24 березня в нашій області почався Тижень молодого вчителя.

У його програмі — зустрічі з делегатами ХХVІ з'їзду КПРС і ХХVІ з'їзду Компартії України, з передовиками сільськогосподарського і промислового виробництва, обмін досвідом педагогічної діяльності, вечори-портрети, присвячені майстрам освітньої праці і переможцям соціалістичного змагання на честь форуму комуністів. Під час Тижня молоді вчителі ознайомилися з роботою міжшкільних навчально-виробничих комбінатів і з формами спільної діяльності органів народної освіти та базових підприємств по трудовому вихованню школярів.

26 березня у приміщенні Палацу культури імені Компанієцького обласного центру відбувся ювілейний, десятий, обласний зліт учителів. На ньому були присутні молоді вчителі, педагоги-ветерани, секретарі міських комитетів та

райкомів комсомолу, голови районних і міських рад молодих учителів, представники громадських організацій.

З вітальними словами виступили секретар обкому Компартії України А. І. Потребняк і секретар обласного комсомолу Л. Дротянко.

З доповіддю «Про завдання педагогічних колективів та підвищення ролі вчителя у виконанні рішень ХХVІ з'їзду КПРС і ХХVІ з'їзду Компартії України» виступила заступник голови виконкому обласної Ради народних депутатів Є. М. Чабаненко.

З інтересом присутні вислухали виступи директора середньої школи №2 5 м. Кіровограда заслуженої вчительки УРСР Л. І. Кожевникової, голови Знам'янської міської ради молодих учителів О. Г. Голікової, вирубувальниці Кіровоградської взуттєвої фабрики, делегата ХХVІ з'їзду КПРС Н. Ф. Копаленко, вчительки Якимівської середньої школи Маловисківського району

О. Є. Колесник, керуючого відділом колгоспу імені Леніна Олександрійського району Героя Соціалістичної Праці В. П. Шеремета та інших.

Учасники зльоту прийняли звернення до всіх учителів області.

Після пленарної частини педагоги відвідали кілька загальноосвітніх шкіл м. Кіровограда.

Того ж дня делегація молодих учителів області вирушила до міста-героя на Неві — Ленінграда.

Р. ВАВРЕНЮК.

На знімку: учасники обласного зльоту молодих учителів.

Фото В. ГРИБА.

ФАКТ НАШОГО ЖИТТЯ

Кожного року в наше життя входять нові слова, поняття, назви. Одні з них швидко забуваються, інші ж ми проносимо у своїй пам'яті через багато років.

Коли нам минуло по сім років і ми вперше переступили шкільний поріг, тоді ми й познайомилися зі словом «вчитель». Відтоді воно стало рідним, близьким, дорогим нашому серцю. При згадці про прекрасні шкільні роки дитинства перед нашими очима постають червоні галстуки і примхливі косички, невирішені задачі і цікаві екскурсії... І з усієї цієї маси шкільних подій і вражень випливає образ першого вчителя.

Можливо, саме цей образ і допоміг Вірі Дорох, Тетяні Матвієнко, Олені Жиган і Вірі Сивокобилі вибрати професію вчителя.

Нинішній навчальний рік — їхній перший трудовий рік у школі. Всі вони — учасники обласного зльоту молодих учителів і всі охоче погодилися поділитися з читачами «Молодого комуністичного» своїми думками про вибрану професію.

«МОЯ УЛЮБЛЕНА ПРОФЕСІЯ»

фесію, враженнями про зліт, проблемами виховання учнів.

КОР.: Янін ви стали вчителькою?

Тетяна МАТВІЄНКО, вчителька англійської мови: — Я належу до цієї категорії людей, для яких це було проблемою вибору професії. Вибирала один раз, без вагань, і думаю, що пазавжди. Можливо, комусь видається наївним те, що моя вчительська професія — то мрія з червотого класу. Я вчилася у Великописківській середній школі Маловисківського району. Все життя пам'ятатиму свою першу вчительку Клавдію Ма-

каїлівну Слюсаренко. Вона прищепила мені любов до педагогічної роботи.

КОР.: Який ваш головний принцип як педагога?

Віра ДОРОХ, учителька історії та суспільствознавства: — Важко сформулювати його одним словом. По-моєму, суть у тому, щоб навчити учнів самостійно мислити. Цього можна досягти і вимогливістю до дітей, і любов'ю.

КОР.: У чому полягає, на вашу думку, зміст педагогіки?

Олена ЖИГАН, учителька початкових класів: — Не підкріплю секрету, і вважаю, що кожен учитель повинен відповідати так, як і

я, — в любові до дітей.

Одні письменники казали: діти — це філософи, бо кожного дня вони пізнають світ, відкривають істини, перегортають нову сторінку в довгій історії життя. Педагог повинен учить учнів через пізнання світу. І ще кожен учень повинен знайти свою улюблену справу. І завдання вчителя — допомогти йому в цьому.

КОР.: Ваші враження про зліт?

Віра СИВОКОБИЛІ, вчителька початкових класів: — Вражень багато, і найкращих. Я познайоми-

лася з багатьма колегами, а їхні виступи і розмови із ними немало почерпнула для себе, для своєї роботи. Дуже сподобались мені виступи молодих учителів В. Скворцової з Бобринського та О. Колесник з Маловисківського районів. Увилюючою, доводилося було зустріч із моєю однокласницею по училищу і подругою Нілою Ступак і найголовніше — на зльоті я зрозуміла ще раз, що педагогіка — моя улюблена професія...

Розмову записала **Т. КУДРЯ.**

Учасникам Всесоюзного ударного комсомольського загону імені ХХVІ з'їзду КПРС

Дорогі друзі!

Глибоке задоволення викликає нова ініціатива Ленінського комсомолу у відповідь на рішення ХХVІ з'їзду КПРС — направити на найважливіші народногосподарські будови Всесоюзний загін молодих добровольців — посланців комсомольських організацій країни. Це конкретний прояв вірності радянської молоді комуністичним ідеалам, гарячої зацікавленості у здійсненні історичних рішень партії.

Ваш загін носить ім'я ХХVІ з'їзду КПРС. Це почесно і відповідально. Вас чекають великі і складні діла по реалізації великомасштабної програми форсованого освоєння нафтових і газових родовищ Західного Сибіру, створення територіально-виробничих комплексів у Сибіру і на Далекому Сході, спорудження Байкало-Амурської залізничної магістралі, будівництва нових міст і заводів.

Для багатьох юнаків і дівчат нинішня п'ятирічка, ударні комсомольські будови стануть новим рядком у робітничій біографії. Я глибоко переконаний, що радянська молодь з революційною енергією, з глибокою комуністичною переконаністю, беззавітною відданістю великій справі партії широко розгорне масовий патріотичний рух «ХІ п'ятиріччя — ударну працю, знання, ініціативу і творчість молодих!», впише яскраві сторінки в історію комуністичного творення.

Бажаю вам, дорогі друзі, всім юнакам і дівчатам нашої країни нових трудових звершень у боротьбі за виконання історичних рішень ХХVІ з'їзду КПРС, завдань ХІ п'ятирічки!

Л. БРЕЖНЕВ.

**РІШЕННЯ
XXVI ЗІЗДУ
КПРС
В ЖИТТІ**

**▲ ЕФЕКТИВНІСТЬ РОБОТИ
ЛЕКТОРА
▲ НАМ ПИШУТЬ З НОВОМИР-
ГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ**

П'ЯТИРІЧЦІ— НАШ ЗВИТЯЖНИЙ ТРУД!

— **ЛЕНІНЬКА** аказіла про те, що ідейно-політичне спрямування лекційної пропаганди, її сила у великій мірі визначаються складом лекторів, не втратила свого значення і в наші дні. Як ви переконуєтесь нею в житті?

— Доброві лекторські кадри ми приділяємо велику увагу. Пам'ятаючи, що лекція в молодіжному колективі повинна відзначатися особливою приєднаністю і переконливістю, кандидатуру кожного

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

У ТРУДОВИХ колективах міст і сіл області йде поглиблене вивчення доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, документів XXVI з'їзду КПРС. Агітатори, пропагандисти, політінформатори, партійні, профспілкові, комсомольські активісти несуть у маси живе слово партії, роз'яснюють і допомагають засвоювати радянським людям важливі положення матеріалів фо-

Бажаної результативності можна досягти, лише використовуючи в лекційних фактах з життя колективів, враховуючи вікові, професійні особливості аудиторії. Наприклад, у лекції «Комсомол — резерв і надійний помічник КПРС» ми рекомендували тим, хто її читатиме, розповідати про трудові досягнення переможців районного соціалістичного змагання — комбайнера колгоспу імені Леніна Михайла Капусти, водія автомашини колгоспу імені Кривської Олександра Решетова, тракториста колгоспу імені Жданова Миколи Димаренка, а під час підготовки до виступу на тему «Героїчний шлях Ленінського комсомолу» — користуватися зібраними в райкомі матеріалами про подвиг комсомольців-підпільників.

Підвищений інтерес у всіх викликають дії політичного інформування. Адаже трудящі зустрічаються з відповідальними працівниками, делегатами XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України, ведуть мову про завдання, що випливають з рішень з'їзду.

Короткі, пристрасні виступи комсомольських лекторів у дії політичного інформування зумовлюють високу активність молодих виробничників.

— Кілька слів про завдання лекторської групи на сучасному етапі.

— Головним завданням у діяльності комсомольських лекторів є пропаганда документів і матеріалів XXVI з'їзду. Донедахи до кожної молоді людиною значення історичних рішень з'їзду КПРС — це значить сприяти успішному втіленню їх у життя. Так, при високій активності слухачів ці лекції вже відбулися в колгоспах імені Ватутіна, «Перемога», імені Жданова. І надалі продовжуватимемо громадсько-політичне читання, роботу молодіжних лекторіїв, плануємо докорінно перебудувати пропаганду наукових і технічних знань.

Словом, плани у нас великі, але цілком реальні.

ПРОВІДНИКИ ІДЕЙ ПАРТІЇ

майбутнього лектора оцінюємо за такими критеріями: комсомольська активність, професійна майстерність як спеціаліста, ораторської здібності.

Нині в лекторській групі райкому комсомолу налічується 15 чоловік. Це — фахівці народного господарства, вчителі, комсомольські працівники, молоді комуністи — люди політично зрілі, високоосвічені, авторитетні в колективі. Так, Віктор Горбунов очолює педагогічний колектив Української середньої школи, Тетяна Власенко працює вчителькою Федорівської середньої школи, Олександр Клецький — лікар районної лікарні, Люба Полякова — старша монтервожатка... Тільки за останній рік усі вони досягли чималих успіхів у своїй основній роботі, їх не раз відзначали за активну участь у громадському житті своїх колективів.

За цей же час вони прочитали понад 100 лекцій у трудових колективах підприємств, колгоспів і радгоспів району. І скрізь були бажаними гостями, бо викликають зацікавленість і допитливості в молодому серці. Про майстерність комсомольських лекторів свідчить хоча б той факт, що всі вони успішно виступили в другому обласному турнірі молодих ораторів, а Олександр Клецький став його переможцем.

Цінним є й те, що самі лектори дбають про свій актив, зі школярів і молодих виробничників готують свою зміну.

Враховуючи великий ін-

терес молоді до матеріалів XXVI з'їзду КПРС, райком комсомолу вирішив збільшити склад лекторської групи. І проблема — ким поповнити? — у нас не було.

— Результативність лекційної пропаганди. Як ви це розумієте?

— Як лектор, я суджу про результативність свого виступу по реакції аудиторії: якщо є запитання до мене, прохання докладніше пояснити ту чи іншу тезу, то лекція зацікавила слухачів.

Питання ефективності лекційної пропаганди постійно перебуває в центрі уваги комітету комсомолу. На його ми щонайменше двічі на рік обговорюємо його і роботу лекторської групи спрямовуємо саме на підвищення результативності виступів. Узагальнювати досвід, виявляти недоліки в цьому питанні допомагає нам щорічна атестація комсомольських лекторів.

У передзідієському соціалістичному змаганні в'язальниці трикотажного цеху Олександрійської фабрики індустрія вибороли серед колективів легкої промисловості третє місце. Тепер вони продовжують успішно виконувати планові завдання.

На знімку: завіз Олександрійського міськомкому комсомолу Ігор Добрянський вручає секретареві комсомольської організації трикотажного цеху Тетяні БОРДУНІС грамоту обкому ЛКСМУ.

Фото С. АНДРУСЕННА.

ЛИСТИ З НОВО- МИРГОРОД- СЬКОГО РАЙОНУ

МОЛОДЕ ОБЛИЧЧЯ
П'ЯТИРІЧКИ

ПЕТРО І ПОЛЕ

Про Петра Малюкіна в колгоспі імені Шевченка з повагою заговорили минулої осені, коли він, відслуживши в рядах Радянської Армії, повернувся в тракторну бригаду і йому довірили трактор Т-70 та бурякозбиральний комбайн РКС-6.

Нелегкими були погодні умови, але юнак не розгубився: не рахуючись із часом, збирав урожай цукрових буряків. І ось результат: на рахунок вчорашнього воїна — 131 гектар! Зібрав він більше навіть за тих, хто мав багаторічний стаж роботи. Тож слова односельчан: «Любить Петро землю, любить професію механізатора, значить, виїде в люди» — ні у кого не викликають здивування.

Цими днями друзі по роботі сердечно вітали комсомольця із значною подією в його житті — Петро Малюкін стаз кандидатом у члени КПРС. Усі раділи: юнак гідний високого звання.

В. ШУЛЬГА,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара».

УРОК ПІСЛЯ УРОКІВ

ПОВЕРНУВСЯ СОЛДАТ ДОДОМУ

У Новомиргородській середній школі № 2 профорієнтації учнів приділяють велику увагу. Не гостями, а справжніми шефами учнів, їхніми наставниками стали механізатори колгоспу імені Чкалова назавжди ордена Леніна і Трудового Червоного Прапора Володимир Дмитрович Степанов, назавжди ордена Трудового Червоного Прапора Володимир Іванович Височин, краща робітниця плодоконсервного заводу Віра Євгенівна Фадрицька та інші. Часто з ними зустрічаються учні, слухають їхні розповіді про вибір професії, про радощі і труднощі боротьби за великий хліб.

А недавно гостем школи був В. Пісковий. Восени Володимир після служби в рядах Радянської Армії повернувся додому. Слухав він у військах, які охороняють Кремль. Служив так, як і належить радянському воїнові, спразньою захисникові Вітчизни.

Комсомолец розповів десятикласникам про солдатські будні, про те, як столиця нашої країни Москва зустрічала олімпійських гостей, як вона урочисто готувалася до XXVI з'їзду КПРС.

— Тепер, — сказав Володимир Пісковий, — коли в Москві відбувся форум комуністів Радянського Союзу, ми ще і ще раз переконуємось, що партія та уряд повсякденно дбають про мир на планеті, докладають максимум зусиль, щоб його зберегти.

Володимир Пісковий показав учням альбом, на фотографіях якого — живі будні армійської служби, поділившись своїми планами на майбутнє.

В. АНДРІВ.

ЦАРИНА КРАСНОГО СЛОВА

ЩОДЕННИК
ОЛІМПІАДИ

25 березня в приміщенні Кіровоградської школи-інтернату № 1 відбувся перший тур (з української літератури) для учасників першої республіканської олімпіади юних філологів. Чотири години напруженої тиші перетворилися в 134 роботи старшокласників.

дали нам змогу відчувати справжнє щастя — щастя від праці. Так, праця на благо суспільства — найбільша радість на землі.
О. ІЛЬКІВ.

«Буде хліб — буде й пісня, дзвінка, як струмок, стоголоса, Буде мир, ясне сонце і чисте безхмарне небо,
Герб наш славний, обрамлений стиглим колоссям, Буде наша земля, бо чужої землі нам не треба.
Л. БЛИЗНЮК,
десятикласниця із Сумської області».

«Квітка стала зіркою. А по зірках мандрує доріжкою, знаходить дорогу додому.
С. ГЕРАСИМЧУК,
восьмикласниця з Рівненської області».

Завдання учасникам олімпіади було складне: написати твір літературно-публіцистичного характеру або нарис, статтю, зарисовку чи художній етюд на тему запропонованих цитат із віршів М. Бажана, П. Тичини, М. Стельмаха, І. Неходи, Б. Сої та М. Карпенка. Тож жанрове розмаїття учнів було справді необмеженим — починаючи статтю ікінчаючи імпровізацією.

За словами голови журі Л. М. Симоненкової, всі учасники олімпіади з цим завданням справилися з честю. Рядки, сповнені любові до рідного краю і праці хлібодара, тривоги за долю нашої планети, пульсували в творах більшості старшокласників. Звичайно, у нас немає змоги перелічити їх усіх, але назвати кілька прізвищ олімпіадівців, які отримали найбільшу кількість балів (двадцять), ми вже можемо. Це десятикласниця зі Львова Олександра Ільків, десятикласниця з Бердянська Олена Ангелова, восьмикласниця з Волинської області Наталя Тарасюк та інші.

Отже,

їм слово

«Людські руки. Вони прекрасні, бо роблять людей чарівниками і господарями життя. Саме руки

Особливо схвилювано й піднесено прозвучав виступ київського письменника, викладача університету імені Т. Г. Шевченка П. П. Кононенка.

Олімпіада продовжує роботу. В царині красноего слова гортаються сторінки її днів. І нам дуже приємно представити ще одного символічного учасника олімпіади — казкового Котигорошка. Познайоміла нас із ним десятикласниця з Івано-Франківської Оксана Василюк.

КОТИГОРОШОК ОЮФ

Із записника
Котигорошка

ший? Восьмикласниця з Турійського району Волинської області Наталя Тарасюк. А скільки юних поетів прийшло на олімпіаду? Та стільки ж, скільки й самих учасників. Тобто сто тридцять чотирьох. Не вірите? Можу полічити. Лариса Негеса з Харківської, Любов Гладка з Черкаської, Юрій Шкель із Житомирської, Світлана Білоус з Одеської області...

І тут Котигорошок на довершення сказаного поклав на редакційний стіл кілька десятків поезій учасників першої республіканської ОЮФ. Потім знову хитро посміхнувся і почав набивати люльку. Власне, про переможців першого туру наш всезнаючий олімпіадець повідомить читачів «Молодого комунара» в наступному номері газети. А поки що він допомагає членам журі підбивати підсумки і стежити за виконанням завдання другого туру олімпіади.

Отаким він, наш Котигорошок...

В. ВАСИЛЕНКО.

КІНОЛЕКТОРІЙ

«МОЛОДИЙ
АТЕЇСТ»

Цікаво й змістовно про-
ходять заняття кінолекто-
рію «Молодий атеїст», що
діє при центральному
лекторії обласної органі-
зації товариства «Знан-
ня». Чергове заняття, на-
приклад, було побудовано
у формі усного журналу.

Першу його сторінку
закрив член науково-ме-
тодичної ради обласного
Будинку атеїзму І. В.
Вайсбурд. Він розповів
про антинаукову суть ре-
лігійних поглядів на роль
жінки в суспільстві, навів
цікаві факти з історії, що
яскраво свідчать про
шкідливість пережитків
минулого.

«Чи вчить релігія доб-
ра?» — такою була тема
розмови, яку повів з при-
сутніми на наступній сто-
рінці журналу директор
обласного Будинку атеїз-
му П. М. Дмитренко.

Релігія в наш час ме-
дерижується, і служителя
дедалі частіше вдаються
до найрізноманітніших
маніпуляцій миротвор-
чих заповідей «не війни»,
«не виради», «шануй
батька і матір», намагаю-
чись знайти в них «спіль-
не» з моральним кодексом
будівника комунізму. Але
саме цими «гуманістични-
ми» заповідями прикрива-
ються релігійні фанатики,
укиляючись від служби в
рядах Радянської Армії,
обкрадаючи радість у сво-
їх дітей, примушуючи го-
лодувати старих батьків...

Переважає більшість
релігійних заповідей від-
верто закликає до нияц-
тва, байдужості, неробства.
Біблія — це збірник роз-
повідей про насильство,
завоювання, запродан-
ство, і нічого, крім одура-
чання, вона людині не
дає, — підкреслив лек-
тор.

Автори літературної
сторінки — артист облас-
ного театру ляльок Є. Ю.
Ушаков і працівники об-
ласної бібліотеки Імелі
Н. Крунської Л. І. Самой-
ленко.

На сторінках усного
журналу прозвучали ате-
їстичні вірші Д. Бедного,
уривки з творів М. Горь-
кого, сказання і легенди.
На закінчення заняття
було показано художній
фільм «Гришниця».

Молоді атеїсти почерп-
нули з цього заняття бага-
то цікавого й корисного,
що знадобиться їм у лек-
ційній роботі.

Н. ЧЕРНЕНКО.

ДЛЯ РУК
РОБОТЯЩИХ

До будівництва підсобно-
го господарства приступило
Всесоюзне промислове
об'єднання «Томельгаз-
пром». Тут завершено спо-
рудження першого вироб-
ничого комплексу, розрахо-
ваного на утримання трьох
тисяч овець. ЦК ВЛКСМ
оголосив будову ударною
комсомольською.

Працюючи в загонах, у
єдиному строю з робітни-
ками і колгоспниками,
студенти і учні набувають
досвіду колективної пра-
ці і творчості, закріплю-
ють на практиці здобуті
знання, виховують у собі
активну життєву позицію.

Л. І. Брежнев.

ВІДЛУННЯ ТРЕТЬОГО,
ТРУДОВОГО

Слогади

про літо-80

бійців загону «Мрійник»
Кіровоградського педаго-
гічного інституту імені
О. С. Пушкіна.

Н. ПЕРЕСУНЬКО:

— Що мені найбільше
запам'яталося в загоні?
Все! Важко виділити щось
одне. Запам'яталося ро-
бота — весела, захоплю-
юча, енергійна. Хоча...

М. ГОВОРУН:

— Ніколи не думала, що
колективно працювати в
полі так цікаво. Літо-80
укарбувалося в пам'ять
приємним і потрібним, ра-
дісним і напруженим, за-
хоплюючим і корисним.
Хоча...

Л. КОСОГОЙ:

— Назвіть назва нашого
загону — «Мрійник» —
запам'яталося назважди. І
не тільки мені, а й усім
моїм друзям. Хоча...

Не дивуйтеся, шановні
читачі, слову «коча». Кож-
на наша співрозмовниця
вимовляла його з особли-
вою теплотою, якимось за-
думливо і водночас з ус-
мішкою на устах. Так, у
загоні їм запам'яталося
все. Хоча один або кілька
фактів їм усе ж таки за-
хотілося виділити.

Н. ПЕРЕСУНЬКО:

— Довго не забудеть-
ся зустріч із бійцями за-
гону «Романтик» Кірово-
градського машинобудів-
ного технікуму. Ми влаш-
тували їм такий прийом!
Було весело й цікаво. Від-
почили добре.

М. ГОВОРУН:

— Було б неправдою
сказати, що третій, трудо-
вий — це суцільні весело-
щі. Працювали на совість,
по-справжньому, і втом-
лювались немало. Та про
втому ніколи було думати.
Вечори «Нумо, дівчата»,
«Хто швидше», «Ану,
відгадай!» швидко попо-
нювали наші сили.

Л. КОСОГОЙ:

— А як захоплююче
пройшло в сільському Бу-
динку культури свято вро-
жаю! Разом з колгоспни-
ками, передовиками ви-
робництва ми підготували
і провели його, потім спі-
вали і танцювали. У буд-
загоні ми не зазнали роз-
чарувань, не сварилися.
Відпочивали працюючи і
працювали відпочиваючи.
Словом загін — це здо-
рово!

Розмову записала
студентка Кіровоград-
ського педінституту
В. ТРЕГУБ.

ПРОМАНТИК

СТОРІНКА ДЛЯ БІЙЦІВ СТУДЕНТСЬКИХ БУДІВЕЛЬНИХ
ЗАГОНІВ І ТРУДОВИХ ОБ'ЄДНАНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ

№ 1 (4)

ВІТАЄМО!

За підсумками соціалі-
стичного змагання між
студентськими загонами
області (їх на Кірово-
градщині 43) перші місця
серед колективів будівель-
ного й небудівельного
профілю, а також серед
зональних загонів зайи-
ли:

СБЗ «Технолог» Кірово-
градського інституту сіль-
госпмашинобудування
(командир — Валерій
КОЗУБ).

Загін «Дружний» Кіро-
воградського машинобу-
дівельного технікуму (коман-
дир — Василь КИРИЧЕН-
КО).

Олександрійський зо-
нальний загін (командир
— Микола КУЛІК).

Так тримати, загонці!
Так тримати, загонці!
Сподіваємося, що й лі-
то-81 впише у вашу тру-
дову біографію багатий
хорошими подіями рядок.

Ось вона, нагорода Кіровоградському обласному студ-
загону за зайняте друге місце в республіці — пере-
хідний вимпел Ради Міністрів УРСР, Укрпрофради і ЦК
ЛКСМ України.
На знімку: секретар обкому партії А. І. ПОГРЕБ-
няк вручає вимпел командирів обласного штабу СБЗ
В. КОРОТУНУ.

Фото В. ШТАНЧЕННА.

АНОНС

Студентська країна — будзагін

І знову приїде літо. І тоді вони —
хлопці і дівчата в спецівках з емблемою
«СБЗ» — знову вирушать у свій похід.
Для одних він стане черговим у їхньому
студентському житті, для інших — пер-
шим трудовим випробуванням. У тому
поході не буде колоноків, залізів з
навчальних предметів, а буде екзамен
на зрілість і самостійність.

Власне, на великій студентській будо-
ві життя не замирає цілий рік. Воно ді-
литься на кілька етапів. Один із них —
обласний зліт студентських будівельних
загонів, що цими днями відбувся в Кі-
ровограді. Було про що розповісти на
ньому учасникам минулого трудового

семестру. Говорили вони і про те, що ти-
сяча юнаків і дівчат виконали робіт на
загальну суму 2427,5 тисячі карбованців,
продемонструвавши при цьому зразки
відмінної праці, активної громадсько-
політичної діяльності. Наш обласний
студентський загін посів друге місце в
республіці, за що його нагородили пе-
рехідним вимпелом Ради Міністрів
УРСР, Укрпрофради і ЦК ЛКСМ України.

«Ударна праця тобі, Батьківщино», —
голосили учасники зльоту, намічаючи
свої плани на трудове літо-81. Вони до-
повіли про готовність СБЗ новими здо-
бутками в праці ознаменувати перший
рік одинадцятої п'ятирічки.

На знімку: переможці минулого трудового семестру — бійці СБЗ «Тех-
нолог» Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування — під час зльоту.
Фото В. ШТАНЧЕННА.

ІНІЦІАТИВА

ВПЕРЕД,
КОРЧАГІНЦІ!

Новий студентський за-
гін — загін комуністичної
праці — недавно наро-
дился в Кіровоградському
педагогічному інституті
імені О. С. Пушкіна.

Йшли комсомольські
збори факультету інозем-
них мов, присвячені від-
криттю XXVI з'їзду КПРС.
Вирішувались різні важли-
ві питання, порушувались
нові проблеми, народжу-
вались плани, ідеї. Тоді й
запропонувала першо-
курсниця Наталка Осипо-
ва створити на факультеті
студентський загін. Ідею

одноставно схвалили На-
талчині товариші по нав-
чанню.

Отака в кількох словах
біографія «Корчагінця»
(так називається загін).
Власне, в ній можна запи-
сати поки що лише один,
перший рядок: «Народив-
ся». Інші важливі події та
факти появляться пізніше,
влітку. Правда, до біогра-
фії «Корчагінця» можна
додати й те, що загін цей
незвичайний, специфічний.
Усі зароблені протягом
трудоного семестру кошти
бійці перераховують
до Фонду миру.

До старту трудового лі-
та-81 лишилося кілька мі-
сяців, а загін, як трудовий
колектив, уже існує. Це й
робота на студентських
суботниках і недільниках,
це й концерти для воєних
Кіровоградського госпіта-

лю інвалідів Вітчизняної
війни, це й активна участь
в усіх корисних і потріб-
них справах вузу.

А під час третього, тру-
дового 25 студенток у
червоних косинках (така
символічна форма заго-
ну) працюватимуть на кол-
госпних полях. Одного з
господарств нашої облас-
ті. Крім основної роботи,
йони виступатимуть перед
місцевими жителями з
лекціями і концертами,
підтримуватимуть дружні
зв'язки з молоддю села,
зокрема з підлітками, про-
водитимуть спортивні
змагання, конкурси, вік-
торини... Одним словом,
загін житиме яскравим,
повнокровним життям.

І. ПАЛАДІЙ,
інструктор обласного
штабу студентських
загонів.

ПРО ЦЕ ЙШЛОСЯ
НА ЗЛЬОТІ

ПРАЦЮЙ, ІДЕЄ!

Виробнича практика
студентів почасти зводиг-
ся до того, що практикан-
ти виконують незначну,
дріб'язкову роботу, котра
делікатно не відповідає зав-
данням. Тож у деяких
навчальних закладах
виникла гостра потреба
ба докорінно поліпшити
стан справ, більше поєд-
нувати роботу в студент-
ських загонах з виробни-
чою практикою. І ось кон-
кретна пропозиція: ство-
рувати спеціалізовані заго-
ни — вони дадуть змогу
вміло й правильно поєд-
нувати виробничий про-
цес СБЗ із завданнями
професійної практики.

Успіх роботи СБЗ бага-
то в чому залежить від
керівника. «Більше влас-
ної ініціативи, творчості,
енергії!» — підбадьорю-
вав зліт керівників і комі-
сарів, які незабаром по-
ведуть свої загони в сту-
дентське літо-81.

«Студентське трудове
літо починається не з
червня цього року, а з ве-
ресня минулого», — гово-
рили учасники зльоту, ма-
ючи на увазі його підго-
товчий період, а в ньому
— договірну кампанію.
Бо практика довела: якщо
укладення трудових дого-
ворів пройшло формально,
поверхово, то важко
тоді буде налагодити нор-
мальний робочий ритм.

АНКЕТА
„РОМАНТИКА“

На календарі — останній
місяць березня. Міне ще
зовсім небагато часу, і
ваші, друзі, заняття пере-
несуться з аудиторій нав-
чальних закладів на об'єк-
ти, де вам довірили пра-
цювати. Тож, природно,
нам хочеться бути в курсі
того, як іде підготовка до
трудоного семестру в
вашому загоні. Тому просимо
командирів, комісарів,
бійців СБЗ прислати від-
повіді на цю анкету.

1. Назва вашого загону
і навчального закладу.
2. Де будете працюва-
ти? (Вкажіть область, ра-
йон, село, об'єкт).
3. Чи уклали ви трудо-
вий договір? (Якщо ні, то
чому?)
4. Де працювали торік?
5. Яких успіхів досягли?
6. Ваші труднощі і про-
блеми.
7. Громадсько-політич-
на діяльність загону.
8. Шефство над «важ-
кими» підлітками.

Наша адреса: 316050,
м. Кіровоград, вул. Луна-
рського, 38, редакція га-
зети «Молодий комунар».

Людмила
ПОПЧУК

Людмила Попчук живе в Новомиргороді. Працює бібліотекарем. Член районної літстудії «Вісь».

Вірші молоді поетеси появлялись на сторінках районної, обласної і республіканської преси.

Людмила Попчук — лауреат обласної комсомольської премії імені Ю. Яновського.

КОНКУРС «МОЛОДІСТЬ ЗЕМЛІ»

Весна, поезія і молодість

Прийшла весна

Прийшла весна на рідну вулицю,
Що носить Леніна ім'я.
І сонце світло усмінулося,
Преснулася радісно земля.

Ганенько-рано прокидаються
Школяр, шахтар і садівник.
Як перший промінь загоряється —
Іде на зміну робітник.

Живе, і квітне, і будується,
А значить, і росте м'я,
Ота найкраща, рідна вулиця,
Що носить Леніна ім'я.

Я милому сорочку вишиву,
Свою любов вплету в нитки.
Зроблю мережку найяснішою,
Розширю глядію всі квітки.
Веселку, що у росах грається,
Переведу на рукави.
В сорочці тій любов зостанеться
З тобою, милий, назавжди.

Весна, поезія і молодість,
Це — сонце сьогодення.
Це в мелодійнім, свіжій голосі —
Степовиків натхнення.

Гірникові

Напружеш нерви, не спиш до світання,
Здається, гуде під тобою земля.
І чуєш в уяві ти шахти звучання,
Де іскорка сонця палає й твоя.
Прорізує темінь і вогником світить
Шахтарської честі зоря племінка.
На вісімдесят вертикальний пробито,
І кліть опускає униз гірника.
Гартуються м'язи, і дружба там вірна.
З товаришем ділиш ти свій

«тормозок».
І лампочка — вірна подруга
незмінна —
Освітлює твій найрішучіший крок.

КА-НІ-КУ-ЛИ!

ЗА КАНИКУЛЯРНИМ КАЛЕНДАРЕМ

Під час весняних шкільних канікул у Світловодську щодня влаштовують цікаві спортивні змагання. Тривають поєдинки, присвячені 50-річчю комплексу ГПО, комсомольські та фізкультурні активісти організовують «Старти надій», буде визначено найсильніших на «Олімпійських сходинах».

19 березня стартував міський шахово-шашковий турнір, присвячений 20-річчю польоту в космос першого космонавта планети Юрія Гагаріна. В ньому беруть участь 135

юних шашкістів і шахістів. Вони змагатимуться також із провідними спортсменами міста, які дадуть сенси одночасної шахово-шашкової гри.

З багатьох областей республіки з'їхались до нашого міста юні футболісти. Вони візьмуть участь у традиційному турнірі на приз пам'яті героїв підпільної комсомольської організації «Спартак».

Г. МАНОЙЛОВ,
голова Світловодського міського спортивного комітету.

ПОДОРОЖІ, ЗУСТРІЧІ, КОНЦЕРТИ

НА ТУРИСТСЬКИХ МАРШРУТАХ

Понад півтори тисячі школярів із Компаніївського, Новоукраїнського, Новоградівського, Знам'янського районів змістовно провели своє дозвілля за путівками Кіровоградського бюро подорожей та екскурсій у дні весняних канікул. Це вперше проводиться декада для учнів сільських шкіл під девізом «Учитися у робітничого класу, рівнятися на робітничий клас».

А цього року бюро під час канікул буде охоплено майже три з половиною тисячі юних туристів. Так, учні середньої школи № 24 м. Кіровограда зараз

відпочивають у столиці нашої Батьківщини — Москві, а учні кіровоградських середніх шкіл №№ 17, 22 та восьмилітньої Первомайської школи Кіровоградського району — в Києві. Організовано поїздки до Одеси, Миколаєва, Запоріжжя, Кишинєва.

Кіровоградці приймають гостей — школярів з Башкирії, Тюмені, Новосибірська, Пермі. Вони побувають на хуторі Надія, в Павлиші, на турбазі «Лісова пісня», в музеї О. С. Пушкіна та П. І. Чайковського в місті Кам'янці Черкаської області.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

27 БЕРЕЗНЯ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ТЕАТРУ

Чимало гуртків художньої самодіяльності працює у відділкового клубу колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району. Та найбільше славиться не тільки в господарстві, а й у районі драматичний гурток, який відвідують молоді трудівники відділка, активісти В. Люлька, П. Прищепа, В. Лабзін, А. Білик, Н. Іщенко, Л. Гриня та інші.

Нещодавно в клубі відбулася прем'єра вистави А. Макайонна «Трибунал», яка ще раз засвідчила творче зростання самодіяльного драматичного колективу.

На знімку: сцена з вистави. У головній ролі Терешка (в центрі) — кращий тракторист колгоспу імені Карла Маркса Павло ПРИЩЕПА. Фото С. АНДРУСЕНКА.

НА КОНТИНЕНТІ «ЕСТЕТИКА»

ОГЛЯД ТВОРЧИХ СИЛ

Співаки, музиканти, читці, трубаці, ложкарі — понад 800 самодіяльних митців професійно-технічних училищ Олександрійського, Світловодського районів і Світловодського району взяли участь у зональ-

ному конкурсі-огляді художньої самодіяльності. Характерно, що за право виступити в заключному конкурсі обласного огляду боролися не тільки учні, а й інженерно-технічні працівники та викладачі училищ.

Переможцем конкурсу став чоловічий вокальний ансамбль викладачів Олександрійського сільського профтехучилища № 3. Високу сценічну культуру продемонстрували аматори міського профтехучи-

лища № 7. Чогорні його колективи — хор, духовий оркестр, тріо бандуристок та ансамбль ложкарів — за одностайним рішенням журі визнано кращими.

Глибокою ідейною спрямованістю відзначався репертуар агібригади технічного училища № 5 м. Світловодська.

Зональний конкурс художньої самодіяльності учнів профтехучилищ області триває.

Н. БРОЯКОВСЬКА.

СТРІЛЬБА КУЛЬОВА

У новозбудованому ДЮСШ № 1 м. Кіровограда три дні проходили фінальні змагання з цього виду спорту за програмою шостої спартакіади Центральної ради ДСТ «Авангард» колективів середніх спеціальних навчальних закладів.

Влучними на вогнепальних рубежах були постріли учнів Кіровоградського машинобудівного технікуму. Вони набрали найбільшу кількість залкових очок і стали переможцями в командному заліку.

Серед спортсменів області другої групи стрільби Кіровоградщини стали першими.

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА

На килимах Новоукраїнської ДЮСШ проводиться першість області з класичної боротьби серед юнаків 1966—1967 років народження. Найкращі титли у своїх вагових категоріях завоювали новоукраїнці Олександр Кравченко, Володимир Габудя, Олександр Алексєєнко, Ігор Залужний, Олександр Бут, Олег Трубенко, Олександр Зазимко, Олег Порало, Володимир Татаров, Володимир Костогриз, Микола Жорновий та представники обласного центру Сергій Панков і Володимир Коротюк.

Атлетів збірної колективу обласного відділу народної освіти не мали собі рівних у командному заліку. Друге місце дісталося борцям «Авангарду», третє — «Колоса».

ВАЖКА АТЛЕТИКА

У Будинку фізкультури заводу «Червона зірка» відбулися змагання за програмою спартакіади міста Кіровограда. Переможцями в окремих вагових категоріях стали учні технікуму радянської торгівлі Олександр Тарасов, робітник заводу друкарських машин Володимир Арсєй, студент факультету фізичного виховання педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна Сергій Комошенко. Виступаючи у групі атлетів вагою до 90 кілограмів, учень машинобудівного технікуму Вячеслав Жуков у сумі двоборства підняв штангу вагою 285 кілограмів і вперше виконав норхатив кандидата в майстри спорту.

Редактор В. СТУПАК.

Тих, хто робить кіно, глядач знає в обличчя і по іменню. Тих, хто показує, не знає. Автографи перших — у блокнотах шанувальників, на глядових листівках і кольорових обкладинках популярних журналів. Автографи других — у бухгалтерських і квартальних звітах, конторних на ремонт та інших «створених» документах.

Завдяки працівникам кінотеатрів екран засвічується в призначений час, люди в залі займають місця згідно з купленими квитками.

Расма Смілга — директор кінотеатру «Рига». «Рига» знаходиться в Ризі. Приїждь, приходьте в старовинний особняк на вулиці Кірова, підніміться сходами — і ви потрапите у вітальню, де під стелею пригнута мигить свічка-люстра, а зі стін дивляться на вас дзеркала у бронзовій оправі, де пізніше виникали обтягнуті бархатом крісла на гну-

тих ніжках і дихає в обличчя дев'ятнадцятий вік — тоді ви, можливо, зрозумієте, чому глядачі приходять у «Ригу» за годину до сеансу. Ви також зрозумієте це, якщо спуститесь у бар. Лунає стереомузыка. Кава? Контейль? Морозиво? Вибі-

вав інтер'єр, перефарбовував стіни. Дев'ять шарів фарби зняли майстри з ліній, щоб добратися до оригіналу.

— Реставрували? — Так. Три роки тому. Реставратори попрацювали як слід. Ними керували ху-

не чіпати», ні у вигляді бархатних «шлагбаумів», протягнутих уперек входу в «дев'ятнадцятий вік». Ласкаво просимо! Рижани ходять у «Ригу». Тому що у «Ригу» репутація: «Рига» — кінотеатр хорошого фільму. «Екіпаж»?

— Нікавність неозбищений глядач. — А де йде? В «Ризі»? Значить, варто подивитись.

«Рига» монополює волюді правом першого показу. Правом, відвоюваним в інших кінотеатрах не адміністративною волею директора, а просто людським бажанням підтримувати «Ригу» такою, яка вона тепер. Тут проходять прем'єри картин Ризької кіностудії.

КІНОТЕАТР ХОРОШОГО ФІЛЬМУ

КОРОТКІ ЕКСКУРСІЇ

райте, сидіть і чекайте, до початку вас покличуть. Кінотеатр може сказати про директора більше, ніж директор сам про себе. Може, тому директор «Риги» — молода висока струнка жінка — була не дуже багатослівною:

— Тут було вар'єте. Будинок поставили в двадцять четвертому році. У нього було багато господарів, і кожний на свій смак зміню-

важливий Вілкс Віестуре і Мотте Даце. Ми, як могли, допомагали. Шукали фотографії тих часів, рецензії, репортажі, замітки. За ескізами художників замовили меблі, в «антикварному» купили старовинні люстри.

І правда, все тут немов позначене печаттю музейної недоторканності. Однак над старовиною і красою не висить ніякої заборони — ні у вигляді табличок «Руками

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи відділу пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.